

Hrvatska udruga
stipendista
francuske Vlade
L'Association croate
des boursiers du
gouvernement français

KONCERT KLASIČNE GLAZBE

~ Duo Sforzato ~

*Ante Krpan, klarinet
Ivan Pernicki, klavir*

ponedjeljak, 28. ožujka 2011. u 19 sati
Tribina grada Zagreba, Kaptol 27

PROGRAM

Camille Saint-Saëns:

Sonata op. 167 za klarinet i glasovir (1921.)

I Allegretto

II Allegro animato

III Lento

IV Molto allegro

Philippe Gaubert:

Fantazija za klarinet i klavir (1911.)

Gabriel Pierné:

Canzonetta za klarinet i klavir, op.19 (1888.)

Francis Poulenc:

Sonata za klarinet i klavir (1962.)

I Allegro tristamente

II Romanza

III Allegro con fuoco

Camille Saint-Saëns (1835.-1921.), francuski je skladatelj naširoko poznat po svojem djelu *Karneval životinja* kao i po svojim klavirskim koncertima. Međutim, njegova komorna djela nepravedno su zapostavljena, a upravo je komorna glazba nosivi stup njegova cjelokupna opusa. Smatran čudom od djeteta, ovaj „francuski Mendelssohn“ kako su ga prozvali, već sa 3 godine piše svoja prva djela za klavir. Iako mu je predviđana velika pijanistička karijera, svoj životni put nastavlja kao orguljaš u pariškoj crkvi Madeleine, gdje je proveo 20 godina. Bio je profesor na Ecole Niedermayer, gdje je jedan od njegovih studenata bio i Gabriel Fauré. Njegov izuzetno plodonosan opus, stvaran tijekom 80 godina skladateljeva života, osim spomenutih orkestralnih i klavirskih djela, broji i 10 sonata za instrumente uz pratnju klavira, od kojih je 7 preživjelo. Godine 1921., u posljednjoj godini svog života, skladatelj se odlučuje napisati sonatu za svaki od glavnih puhačkih instrumenata. Sonate za flautu i engleski rog nisu nikada napisane, ali su nastale 3 sonate za klarinet, obou i fagot.

Četverostavačna *Sonata za klarinet i klavir, op. 167*, jedno je od najpopularnijih djela klarinetističke literature. Posvećena je Augusteu Périeru, francuskom klarinetistu i profesoru s pariškog Konzervatorija.

Philippe Gaubert (1879.-1941.) francuski je flautist, skladatelj i dirigent. Karijera flautista i člana pariške Opere osigurala mu je mjesto u središtu glazbenog života Francuske između dva rata. Godine 1919. postaje dirigentom pariške Opere, a ujedno i profesor flaute na pariškom Konzervatoriju te dirigent *Orkestra koncertnog društva Konzervatorija (Orchestre de la Société des Concerts du Conservatoire)*. Kao skladatelj Gaubert nije bio inovator, već se oslanjao na tradiciju francuskih skladatelja Francka, Ravela i Debussyja. Ovaj duh impresionizma posebno se osjeća u njegovoj *Fantaziji za klarinet i klavir* nastaloj 1911. kao zadana skladba za *Concours*, odnosno završni ispit studenata klarineta pariškog Konzervatorija. Naime, svake godine jedan od skladatelja Konzervatorija bio je zadužen da napiše skladbu koja svojom glazbenom i tehničkom zahtjevnosti predstavlja izazov sviračima koji se natječu za prvu nagradu, tj. diplomu. Na ovaj način tijekom dugog niza godina upravo je pariška škola najviše doprinijela obogaćivanju repertoara za klarinet, a većina skladbi pisanih za *Concours* i danas su omiljene među klarinetistima širom svijeta.

Gabriel Pierné (1863.-1937.) bio je pijanist, orguljaš i kompozitor. Školovao se na pariškom konzervatoriju gdje 1882. god. osvaja prvu nagradu za kompoziciju, *Prix de Rome*. Kompoziciju je učio od još jednog poznatog skladatelja, Julesa Masseneta, a orgulje od još poznatijeg Césara Francka od kojeg je naslijedio mjesto orguljaša pariške crkve Sainte-Clotilde, baš poput Saint-Saënsa u crkvi Madeleine. Utjecaji Saint-Saënsa, Francka i Masseneta, uglavnom impresionistički, osjećaju se u njegovom opusu koji broji 8 opera, 10 baleta, kantate, orkestralna djela, djela za solo instrument i orkestar, kao i djela za klavir, orgulje i harfu. Među prvim njegovim djelima nalazi se ljupka romantična *Canzonetta*, op. 19 za klarinet i klavir iz 1888. godine.

Sonata za klarinet francuskog skladatelja **Francisa Poulenc**a iz 1962. također je nastala pred kraj skladateljeva života (slučajnost?). Poulenc (1899.-1963.) je bio član tzv. Francuske šestorice, grupe skladatelja koja se nastojala osloboditi romantičnih utjecaja u francuskoj glazbi. Vezivala ih je zajednička težnja za novim oblicima muzičkog izražavanja, ali i veliko prijateljstvo. Zbog toga je i ova Sonata posvećena Arthuru Honeggeru, još jednom članu Šestorice. Poulencova Sonata nastala je iz želje da napiše po jednu sonatu za svaki drveni duhački instrument. Tako je 1956. nastala *Sonata za flautu*, a 1962. za klarinet i obou. U

naumu da napiše i sonatu za fagot spriječila ga je smrt. Poulenc se u svojim djelima odupire sentimentalnosti i romantici i traži povratak prirodnom i jednostavnom, pa makar bilo i banalno. Tako se i u *Sonati za klarinet* koristi drskim i šaljivim konstrukcijama, već na početku **prvog stavka**, *Allegro tristamente*. Ipak, osim humora, u sredini stavka susrećemo i melankoliju, ali opet sasvim jednostavno izraženu. Kraj stavka čak donosi i naznaku u partituri u kojoj se traži da se izvodi monotono. **Drugi stavak**, *Romanza*, donosi dijalog između klarineta i klavira koji nesumnjivo upućuje na čežnju za nekim ili nečim. Tu čežnju raspršit će energični i vatreni **treći stavak**, *Allegro con fuoco*, u kojem klarinet komično leprša nad jednostavnom klavirskom pratnjom. Nešto sporija sredina stavka donosi pomalo lirski ugođaj uz podsjećanje na temu iz prvog stavka. Sonata završava bučnom i efektnom kodom. Praizvedba ovog djela održana je u njujorškom Carnegie Hallu 30. siječnja 1963., dva mjeseca nakon Poulencove smrti u neponovljivoj izvedbi dvojice virtuozna, Bennyja Goodmana na klarinetu i Leonarda Bernsteina na klaviru.

Ante Krpan

DUO SFORZATO

ANTE KRPAN, klarinet
IVAN PERNICKI, glasovir

Ante Krpan i Ivan Pernicki glazbenici su sličnih životnih i umjetničkih putova. Odrasli su u istoj zagrebačkoj ulici, ali se nisu upoznali; svaki se školovao u svojoj glazbenoj školi i marljivo vježbao na svojem kućnom broju. Prijateljstvo s kojim započinje i njihova glazbena priča desit će se tek na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Već u akademskim danima ostvaruju više uspješnih nastupa u sklopu poznatog ciklusa *Virtuoso*, a u suradnji sa Hrvatskom glazbenom mladeži sudjeluju u projektu *Mladi za mlade* u Hrvatskom glazbenom zavodu i na festivalu *Zvuci u mjestima* u Goriziji, Italija. Nakon diplome obojica se odlučuju na nastavak studija u Parizu. Pariška škola i umjetničko okruženje ostavljaju duboki trag u njihovom glazbenom izričaju i načinu sviranja i tako se produbljuje njihova suradnja. Uslijedili su nastupi na *Senjskim glazbenim večerima* i koncert u ciklusu *Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj*. Kako obojicu zanima pedagoški rad, godine 2007. gotovo istovremeno zapošljavaju se u zagrebačkim glazbenim školama; Pernicki kao profesor – korepetitor u GŠ Vatroslava Lisinskog, a Krpan kao honorarni suradnik na istoj školi te kao profesor klarineta u GŠ Zlatka Balokovića. Nastavlja se i njihova koncertna djelatnost te sada kao već uigrani komorni duo nastupaju u zagrebačkim centrima kulture te na *Vinkovačkoj glazbenoj sceni* i *Glazbenim večerima u Martinšćici* (otok Cres). U koncertnoj sezoni 2008./2009. dobili su priliku nastupiti u renomiranim ciklusima *Samoborska glazbena jesen* i *Mladi u Lisinskom*. Njihova suradnja nastavlja se i dalje sa već uokvirenim repertoarom koji, uz neizostavna djela komorne literature, podrazumijeva i promociju djela hrvatskih autora za klarinet i klavir, ali i senzibilitet za modernije glazbene tokove.

Ante Krpan rođen je 1982. u Zagrebu. Klarinet je počeo učiti s 8 godina u Glazbenoj školi V. Lisinskog u Zagrebu, u klasi prof. Luke Vlahovića. Tijekom osnovnog i srednjeg glazbenog školovanja osvojio je tri prve nagrade na Hrvatskom natjecanju učenika glazbe. Godine 2000. upisuje studij klarineta na Visokoj školi za glazbenu umjetnost „Ino Mirković“ u Lovranu, u klasi prof. Jože Kotara, predavača s ljubljanske *Akademije za glasbo*. Iste godine dobiva državnu stipendiju Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Godine 2003. prelazi na Muzičku akademiju u Zagrebu u klasu prof. Josipa Tonžetića, gdje je i diplomirao u lipnju 2005. Tijekom studija iskazao se brojnim nastupima, naročito na području komorne glazbe, kao član Duhačkog kvinteta Muzičke akademije koji je pod vodstvom prof. Prerada Detičeka osvojio mnoge nagrade (Rektorova nagrada, nagrada *Ivo Vuljević* HGM-a, treća nagrada na natjecanju za Europsku glazbenu nagradu za mlade). Nakon diplome svoj studij nastavlja na *Ecole normale de Musique de Paris* u klasi prof. Guy Dangaina. Godine 2006. osvaja stipendiju Vlade Republike Francuske, a 2007. završava studij u Parizu i stječe *Diplome superieur de concertiste* kao i diplomu iz komorne glazbe u klasi prof. Nine Patarčec. S pijanistom Ivanom Pernickim održao je brojne nastupe u zemlji i inozemstvu. Svakako treba izdvojiti više nastupa u ciklusu *Virtuoso* i ciklusu *Mladi za mlade* HGM-a, recital za Maticu Hrvatsku u Zagrebu i Vinkovcima te nastupe na ljetnim festivalima u Gorizii, Italia i na *Senjskim glazbenim večerima*. U rujnu 2008. nastupili su na festivalu *Samoborska glazbena jesen*, a u veljači 2009. u renomiranom ciklusu *Mladi u Lisinskom* u sklopu 42. Tribine Darko Lukić Hrvatskog društva glazbenih umjetnika.. Ante Krpan profesor je u Glazbenoj školi Z. Balokovića u Zagrebu, a surađuje i sa Glazbenom školom V. Lisinskog i Simfonijskim puhačkim orkestrom Hrvatske vojske.

Ivan Pernicki rođen je u Zagrebu 1983. godine. Osnovno i srednje glazbeno obrazovanje stekao je u Glazbenoj školi Pavao Markovac u Zagrebu, u klasi prof. Maje Careve. Već sa 17 godina upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu koju završava 2006. godine u klasi prof. Veljka Glodića. Nakon diplome upisuje poslijediplomski studij (master) na *La Schola Cantorum* u Parizu u klasi renomiranog svjetskog pedagoga i pijanista Eugena Indjica. U dobi od 14 godina osvojio je na natjecanju u Zagrebu posebnu nagradu za izvedbu Bachove kompozicije. Od tada svih ovih godina osvaja mnogobrojne nagrade i diplome na hrvatskim i međunarodnim natjecanjima. Redovito se usavršavao na seminarima uglednih svjetskih pedagoga kao što su E. Indjic (Pariz), I. Osipova (Moskva), S. Gadijev (Trst), A. Pothughies (London), P. Eicher (Karlsruhe), G. Zeller (Graz), V. Balzani (Milano), a tijekom svojeg srednjoškolskog i akademskog obrazovanja bio je stipendist grada Zagreba. Dosad je održao mnogobrojne solističke i komorne koncerte u zemlji i inozemstvu. Više puta svirao je i snimao za Hrvatsku radioteleviziju, a osim solističkih nastupa, djelovao je i kao suradnik mnogih mladih glazbenika iz Hrvatske (Tomislav M. Špoljar, Ana Butković, Ante Krpan, Kristina Beck-Kukavčić, Zagrebački gudački kvartet mladih) i SAD-a (Christopher Capen). Do sada je snimio dva samostalna cd-a, u izdanju *Otoka Znanja* i u izdanju *Katoličkog centra Don Bosco* u Žepču s djelima skladatelja C. Debussy, S. Rachmaninov, B. Bartok, F. Liszt, R. Matz, D. Pejačević. Od 2006. godine živi na relaciji Zagreb - Pariz. U Zagrebu radi na glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog kao profesor klavira i korepetitor pjevačkog i puhačkog odjela, a u Pariz redovito putuje na usavršavanje (master) i rad s pijanistom i mentorom Eugenom Indjicom.